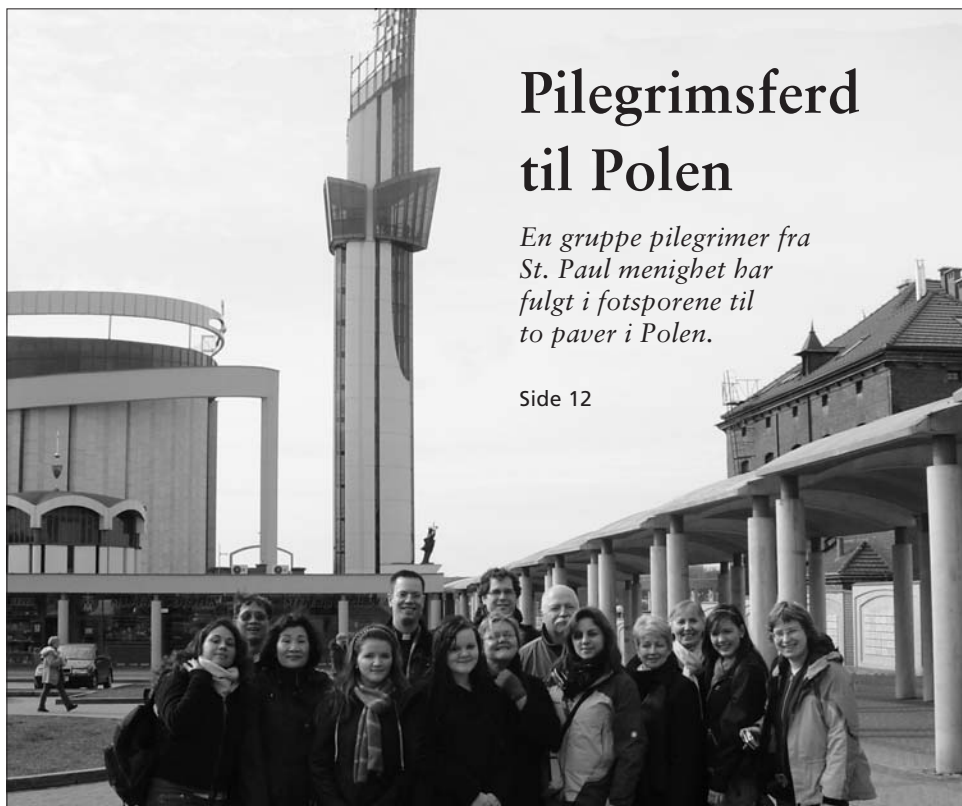

Nr. 1
mars 2007

St. Paul

MENIGHETSBLAD

Pilegrimsferd til Polen

*En gruppe pilegrimer fra
St. Paul menighet har
fulgt i fotsporene til
to paver i Polen.*

Side 12

Bedre økonomi i menigheten
– beskjedent driftsoverskudd

Side 4 og 5

Salvingens
betydning
for de syke

Side 18

Pinsetur til Bømlo med katolsk messe i Moster kirke. Side 6

St. PAUL MENIGHET

Nygårdsgaten 3
5015 BERGEN

Sogneprest:
DOM ALOIS
BRODERSEN

Menighetsbladet

Nr. 1, mars 2007
37. årgang

Redaktør:
GUNNAR
WICKLUND-
HANSEN

Formgivning:
NORVALL SKREIEN
Trykk: Arne Steen
Offsettrykkeri A/S

ORD
til ettertanke

«Hvordan kan
dere sove?
Reis dere!»

Luk 22.46

Pave Johannes Paul II: KRISTI KORS – et budskap om sorg og frelse

TIL TROSS for at Han var lyset som skulle opplyse alle nasjoner, var Jesus forutbestemt, i sin egen tid og til enhver tid, til å være et nedvurdert tegn, et angrepet tegn, et motsigelsens tegn. Dette hadde vært tilfellet med Israels profeter før Ham. Det var også tilfellet med Johannes Døperen, og skulle bli det i hans fremtidige etterfølgers liv.

Han utførte store tegn og undere: Han helbredet de syke, mangfoldiggjorde brødene og fiskene, stillet stormen og kalte den døde tilbake til livet. Det flokket seg folk fra alle kanter rundt Ham, og de lyttet omhyggelig til Ham, fordi Han talte med autoritet. Og likevel møtte Han hard motstand fra dem som nektet å åpne sine hjerter og sinn.

Til sist finner vi det mest konkrete uttrykket for denne motsigelsen i hans lidelse og død på korset. Simeons profeti gikk i oppfyllelse – både når det gjaldt Jesu liv og livet til dem som følger Ham. Så blir altså korset til liv og til frelse. Er ikke dette det glade budskap for de fattige og for alle som kjenner den bitre smaken av lidelse?

Fattigdommens kors, sultens kors, enhver annen form for lidelsens kors – alle kan bli omdannet, fordi Kristi kors er blitt et lys i vår verden. Det er et håpets og frelsens lys. Det bringer med seg løftet om evig liv, fritt fra sorg og synd.

Etter korset kom oppstandelsen. Døden ble overvunnet av livet. Og alle som er forent med den korsfestede og oppstandne Herre, kan se frem til å få del i den samme seier.

Velkommen til Birgith Kalve som

NY MENIGHETSRAÅDSLEDER

I november 2006 ble Birgith Kalve valgt til ny menighetsrådsleder. Mange vet sikkert allerede hvem hun er, siden hun den tiden hun har vært i menigheten har vært aktiv både i koret, som lektor, i katekese og bibelstudier. Før hun kom til Bergen i 2005, var hun med på å starte opp og lede Valdres Katoleske forum.

Birgith har universitetsbakgrunn med fagene sosialøkonomi, administrasjon og teologi samt arbeidserfaring fra personalarbeid, ledelse og undervisning. Hun er åpen, liker direkte tale, og etter å ha levet som katolikk i «diaspora», verdsetter hun høyt jevnlig messefeiring, og variasjonen i de ulike aktivitetene i menigheten. «Jeg håper de som har noe på hjertet tar kontakt med

meg. Vi jobber alle for en stor, felles sak – å spre det glade budskap! Alle har noe positivt å bidra med, og det er viktig at vi trekker lasset sammen», sier hun.

Vi ønsker henne lykke til med de spennende utfordringene St. Paul menighet står overfor i det nye året 2007.

TERESA-SØSTRENE INVITERER

Vi inviterer alle til å være med oss for å tilbe Jesus som virkelig er til stede i Eukaristien på tirsdager kl. 18:00 før Den hellige messe, og fredager etter Den hellige messe.

Dere er svært velkomne til å bringe frem alle deres intensjoner foran Herren.

Teresa-søstrene

Foto: MARTIN MELLY

St. Paul menighets regnskap 2005 og 2006

INNTEKTER	2005	2006
Kommunale tilskudd	1 440 557	1 846 644
Refusjon prestelønn	156 000	123 416
Kollekt	477 728	511 720
Kirkebidrag	410 616	588 422
Gaver v/ bryllup, dåp, kontirmasjon etc.	9 032	21 100
Gaver etc, også fra nasjonale grupper	20 617	13 207
Inntekter ved arv, gaver, katekese etc.	9 509	49 135
Gaver til statuefond	2 296	2 269
Salg av lys, bøker og krusifiks	4 300	45 847
Kirkekafe og menighetsfest	13 973	16 661
Leie kirke / krypt / prestegård	147 720	168 750
Særkollekt	100 907	66 329
Sum tilskudd, inntekter og gaver	2 793 255	3 353 520
UTGIFTER		
Lønnskostnader	1 148 369	1 260 868
Telefon, porto, kontorutstyr, rekvisita	107 151	148 376
Bilhold og reiser prester	118 539	99 185
Vedlikehold kirke og prestegård	95 998	548 743
Eiendomsdrift, kommunale avg. varme, forsikring	357 433	429 038
Leie presteboliger	100 000	100 000
Liturgi, katekese, barne-og ungdomsarbeid	86 414	103 127
Menighetsblad	69 199	83 428
Menighetsaktiviteter og div.	45 634	69 361
Bidrag OKB og særkollekter	425 684	402 721
Sum kostnader	2 554 421	3 244 847
FINANSINNTEKTER / KOSTNADER		
Bankrenter	3 671	- 67 768
ÅRSRESULTAT:	242 505	40 905
DISPONERING		
Overført til statuefondet	- 1 476	2 269
Overført egenkapital	- 241 029	38 638
SUM DISPONERT	- 242 505	40 905

MENIGHETENS ØKONOMI

– kommentarer til regnskapet

Som dere ser av regnskapet utvikler økonomien i menigheten seg positivt. Det skyldes flere forhold:

– For det ene har vi nå slettet gjelden etter oppussingen av kirken for tre år siden.

– Så blir vi flere i menigheten, og det gir økede inntekter. Både de kommunale tilskuddene, kollekten og kirkebidragene øker jevnt.

Samtidig ser vi at med flere mennesker øker aktivitetene, og dermed øker også utgiftene.

De kommunale tilskudd er menighetens største inntektskilde. Som man ser, øker denne posten i takt med økende medlemstall. Men beløpet er kunstig høyt for 2006. Dette skyldes at noen kommuner betaler alt for sent og så er 80.000 blitt bokført i år 2006, som egentlig hører hjemme i 2005.

Leieinntektene for krypt og prestegård er høye for 2006. Dette skyldes at vi har leiet ut en av presteleilighetene som sto ledig. Nå er denne leiligheten igjen bebodd av en av prestene, og denne inntekten vil falle bort.

På utgiftssiden var lønnskostnadene ikke så mye høyere enn året før. Dette skyldes at vi i 2006 nesten hele året hadde en prest mindre. Til gjengjeld fikk vi da litt høyere utgifter for reiser for de nasjonale sjelesørgere.

Midler som tidligere år er blitt brukt

til å nedbetale gjeld, er nå blitt avsatt for fremtidig vedlikehold av kirken og prestegården og oppussing. I skrivende stund er det klart at det har vært lekkasje i kirketaket. Vann har trengt ned i murverket i kirkens sydøstre hjørne hvor murpussen faller av både innvendig og utvendig. Her får vi en stor utgift for å tette lekkasjen og pusse opp deler av fasaden.

Med tanke på det kommende år får vi ikke bare økte inntekter, men også større utgifter. Vi har igjen fire prester, dvs. en lønn mer å betale. Menighetsrådet har bestemt seg for å satse ekstra på ungdomsarbeidet og katekesen og ansette medarbeidere på disse områdene, hver i 20% stilling.

Vi er nødt til å anskaffe en ny bil til menigheten i år. Den gamle er 11 år gammel og ikke helt god lenger. Med tanke på at vi har mye kjøring til Sogn og Fjordane over fjell og på vinterføre, er det viktig å ha en sikker bil. Her håper vi å få et tilskudd fra Tyskland slik at ikke hele kostnaden faller på menighetens budsjett.

Siden vi har øket messetilbudet i Sogn og Fjordane kraftig, vil vi også få flere reisedager og kilometere og dermed utgifter.

En del kontorutstyr på menighetskontoret må anskaffes eller fornyes. Bl.a. må vi anskaffe en ny dataserver for menigheten. På den annen side prøver vi å spare litt på utgiftene.

LIVETS GANG

Døpte

Liam Andreassen McNulty
Claudia Adeline Gjøstein
Scott
Florian Victor Andersen
Alexandre Amarach Mbe-
lenje
Christian David Haugland
Mats Bakke Müller
Petter Hieu Nghia Nguyen
Isabel Tepper Solbue

Frida Grepne -Takle
Gisella Vicenta Constance
Modahl
Kevin Nguyen
Benjamin Alexander Alvé
Frølich
Isabel Beduya Larsen
Wency Lee Sol Jakobsen
Edward Vincent Palana
Bang
Teresa My Phuong Ngo

Vigsel

Jennifer Paredes og Leif
Ovesen

Opptatt i kirken

Jone Joachim Abotnes

RIP

Sr. Stefanie Farla
Sr. Miriam Hagen

I disse dager får vi lagt inn fjernvarme, som ikke bare er miljøvennlig, men også vil gi en rimeligere oppvarming av kirke og prestegård.

Til slutt ble det et lite overskudd på driften for 2006 på 40.905 kr.

Det er viktig at de troende fortsetter å ta ansvar for driften av menighet og kirke. Jeg vil anbefale alle å benytte seg av ordningen med avtalegiro. Den er veldig gunstig fordi den gir dem som har avtalegiro med Oslo Katolske Bispedømme skattefradrag for det de betaler i kirkebidrag. Den gir også menigheten en regelmessig og forutsebar inntekt.

Den store inntektskilden er det kommunale tilskuddet. Det utbetales av kommunene og er egentlig de pengene dere betaler i kirkeskatt som blir tilført vår menighet. Derfor er det viktig at vi får registrert alle katolikker med navn, riktig adresse og personnummer. Hvis vi ikke har de riktige opplysningene om noen, får vi ikke godkjent dem som medlemmer. Det er viktig å registrere

seg i menigheten og det er viktig, dersom dere vet om noen som er katolikker og som ikke er registrert, at dere oppfordrer dem til å la seg registrere.

SOGNEPRESTEN

Menighetstur til Moster

Det vil bli arrangert en menighetstur til Moster på Bømlo 2. pinsedag, mandag 28. mai, med messe i Moster gamle kirke. Priser og andre opplysninger vil dere kunne finne på oppslag i kirken, på menighetskontoret og i krypten.

På Moster ble det norske kirkesamfunn grunnlagt ca. 1024 i og med det riksting som ble holdt der hvor Olav Haraldssons kristenrett ble satt.

GLEDEN

ved å være en katolsk kristen

Av diakon Gunnar Wicklund-Hansen

FOR NOEN kan det være et problem å være katolikk i et samfunn hvor de fleste vet lite om Den katolske kirke, og kanskje har en mengde uklare fordommer mot den. Da kan det være en styrke og oppmuntring å tenke litt på hva vi egentlig har av rikdommer i vår tro. Andre kristne mangler som regel noe av dette, og burde med god grunn bli litt misunnelige. Vi må bare hente skattene frem og la oss bli beriket av dem!

Skattkammeret i tradisjonen

Vår kirke har gjennom nesten 2000 år samlet og kombinert tanker, følelser, symboler og handlinger som gjelder livet, Gud og oss selv. I dette har den fortsatt den store jødiske tradisjon fra Det gamle testamente, og helt sentralt i denne samlede tradisjonen står de viktigste kristne skriftene: Det nye testamente. Tradisjonen har trukket inn impulser fra mange kulturer og mange tidsaldre, og det vesentligste i all denne rikdommen forsøker Kirken idag å gi oss gjennom sin forkynnelse, liturgi, sjelesorg og diakoni.

Her er alt blitt tatt vare på, slik at

mennesker kan trekke ut av skattkammeret det de til enhver tid trenger eller søker. Andre kirkesamfunn eier bare deler av dette, - det de har lagt størst vekt på, til fortregning for det de forkastet eller syntes var mindre viktig. De er enten-eller-samfunn, mennesker som lever på et spesielt utdrag av en helhet, men har mistet helheten, og stadig er på jakt etter noe som mangler. En gang i tiden valgte de å støtte seg til dette utdraget, og lot det øvrige dø vekk, til skade for senere generasjoner. Den katolske kirke er både-og-samfunn, der tro og tanke alltid kan komme i likevekt igjen hvis det oppstår skjevheter, for tradisjonen har rikelig med motvekt mot ensidige oppfatninger. Den katolske tradisjon er en bred åndelig og fysisk strøm som innebærer menneskelig vekst og etablering av forhold mennesker imellom, og mellom mennesker og Gud. Å stå innenfor en slik tradisjon er en evig kilde til berikelse av vårt liv som enkeltmennesker, og den lærer oss hva et sant fellesskap virkelig er. I Kirken kan vi motta tanker og impulser som skulle rekke til et langt liv som katolikk i stadig personlig vekst, og med stadig større avklart innsikt i hva det virkelig er å være menneske!

Kirken er åpen mot verden

Det annet Vatikankonsil understreket kraftig at en levende Kirke må være åpen mot verden og skaperverket. Altså må vi være åpne. Ekte katolsk holdning ligger i å være takknemlig for alle gode ting i livet og sette virkelig pris på dem. Dette er noe helt annet enn holdningen i enkelte sekter, der verden utenfor er noe syndefullt og forkastelig, mens livet innenfor menigheten er det eneste rene og meningsfylte. Den katolske tradisjonen fremhever som oftest det gode i verden, og gir uttrykk for livsglede og sans for skjønnheten i alt som lever. Jesu lidelse og død fremstilles dramatisk og tydelig nok i Kirken, men oppstandelsens glede og herlighet gjør at ondskap og lidelse ikke kan overskygge lykken ved å være på vei inn i Guds rike.

Gud er blitt menneske, og vår Kirke oppfatter dette helt realistisk: det guddommelige er kommet inn i verden ved Kristus og Den hellige Ånd, og dette gjennomsyrrer synlige ting og handlinger. Vi lever i en sakramental Kirke. Et sakrament er et tegn på Guds godhet overfor oss. Kirkens syv sakramenter gir oss Guds nærhet og Guds gaver i synlige ting og handlinger som nærmest kommer rett ut av skaperverket. Gjennom legemlige ting får mennesket her utfolde seg psykisk og åndelig. Skaperverket blir oppfattet som en kanal for Guds kreative virksomhet med oss. Og bak det hele står Jesus Kristus, Guds Sønn, som et slags ursakrament: kilden til de øvrige sakramentene, det overveldende tegnet på Guds kjærlig-

het, nærvær og virksomhet i vårt liv i verden. Er det så noe merkelig at vår Kirke understreker sakramentenes betydning så sterkt?

Dette solide sakramentale grunnlaget gir forkynnelsen av Guds ord et rikt grunnlag for å bli oppfattet riktig. Forkynnelse av ordet til mennesker som ikke har en sakramental livsoppfatning, fører gjerne til at ordene går fra forkynnerens munn til mottagerens øre og hjerne, men ikke trenger helt inn i resten av mennesket.

Et åpent og realistisk verdensbilde

Katolsk betyr altomfattende, allment. Den katolske kirke er ingen nasjonal-kirke, slik f.eks. de lutherske kirkene er, men sprenger alle de snevre nasjonale båndene. Den er ikke bundet av de politiske og sosiale forholdene i noe enkelt land, men kan ta stilling til problemene ut fra en overnasjonal synsvinkel. I våre små forhold i Norge ser vi verdenskirken gjenspeilet i våre multinasjonale katolske menigheter, med over 100 nasjonaliteter representert. Det kan være problematisk å få slike menigheter til å fungere godt nok, men nærmest daglig blir vi gjennom dette tvunget til å se verden som den er, i dens mangfold av ulike mennesker og kulturer, og til å være en konkret del av en slik verden. Dermed har vi det riktige verdensbilde tett og realistisk plassert i vår egen hverdag.

Den katolske kirke er prinsipielt åpen for all menneskelig erkjennelse, og står som regel fjernt fra all fundamenta-

lisme i synet på livet og vitenskapen (et mulig unntak fra dette kan være enkelte moraloppfatninger som har vært mye diskutert i Kirken i de senere tiår). Kristen fundamentalisme er typisk representert i sektenes begrensninger til rent bokstavelige bibeltolkninger, og all den sneverhet i holdninger og samfunnssyn som følger av dette. Dette er stikk i strid med katolsk livssyn og bibelsyn, og det har ingen hensikt for en katolikk å gi seg inn på diskusjoner med slike fundamentalister. De lever i sin egen trange verden og følger sine egne snevre tankebaner.

En hellig Kirke med et positivt menneskesyn

Kirken er hellig fordi den er fylt av Guds hellighet, ikke fordi den er fri fra feil og alvorlige svakheter. Guds hellighet er Guds skapende nærvær i verden, - særlig konsentrert i Kirken med dens sakramenter. Kristi nærvær i tabernaकेल i en katolsk kirke er gjerne det som griper mennesker sterkest, og som ofte får protestantiske kirker til å virke underlig tomme i sammenligning - funksjonelle forsamlingslokaler, hvor vakre de enn kan være.

Kirken er også hellig fordi den er grobunn for menneskers hellighet. En helgen er et menneske som stadig har blitt preget av åpenhet for Guds nåde, og har vokst og blitt et helt menneske, et menneske for andre, et menneske slik Gud ønsket det skulle være. Lutherske kristne er mest opptatt av Guds hellighet, og av hans vilje til å tilgi mennesker deres synd, mens de ser mennesket i seg selv som helt fordervet av syndefal-

let, og ute av stand til å vokse til personlig hellighet ved Guds nåde. Det katolske menneskesynet er at vi er såret i vårt Gudsforhold ved syndefallet, og er helt avhengig av Guds nåde, men at vi har bevart Gudsbildet i oss, og dette Gudsbildet kan gradvis bli rensket og utviklet når vi gjennom livet er åpne og mottagelige for Guds arbeid med oss og i oss. Da er vi på vei mot hellighet, og det er alle katolske kristne, hvor skrøpelige de enn kan fortone seg for seg selv og for andre!

Det rike fellesskapet i Kirken innebærer at de sterke må støtte de svake, og Kirkens hellighet er knyttet til nettopp disse båndene mennesker imellom, og mellom fellesskapet og Gud. Det enkelte menneskes personlige kristendom er viktig, men må balanseres av fellesskapets krav til den enkelte. Enkeltmenneskets subjektivitet støter i vår Kirke stadig mot fellesskapets ønske om en objektivt riktig holdning. Det kan være en vanskelighet hver og en av oss må streve med, men det kan avgjort bringe oss til religiøs og menneskelig modning og til å ta ansvar. Rikdommen i den katolske tradisjon kan kreve alvorlig arbeid av oss før vi kan glede oss over den. Men arbeidet og de nødvendige tilpasningene kan på sikt gi større glede enn gleden ved ting som kommer lett og går lett!

KALENDER

Messer i Den stille uke og Påsken 2007

St. Paul kirke

Lørdag 31. mars

kl. 18:00

Latinsk messe

Søndag 1. april, PALMESØNDAG

kl. 09:00

Messe

kl. 11:00

Høymesse

kl. 15:00

Polsk messe

kl. 13:00

Vietnamesisk messe

kl. 18:00

Engelsk messe

Torsdag 5. april, SKJÆRTORSDAG,

kl. 16:00

Polsk messe

kl. 18:00

Messe til minne om innstiftelsen av Eukaristien

kl. 20:00- 24:00

Tilbedelse

kl. 20:00

Vietnamesisk

kl. 20:45

Tamilsk

kl. 22:15

Norsk messe

kl. 21:30

Polsk

kl. 23:00

Filippinsk messe

Fredag 6. april, LANGFREDAG,

kl. 10:30

Tamilsk korsvei

kl. 13:00

Polsk Langfredagsgudstjeneste

kl. 15:00

Langfredagsgudstjeneste

kl. 17:00

Vietnamesisk korsvei

kl. 18:00

Filippinsk/engelsk korsvei

Lørdag, 7. april, PÅSKEAFTEN

kl. 12:00

Velsignelse av påskematen (Polsk)

kl. 23:00

Påskennattsliturgi

Søndag 8. april, 1. PÅSKEDAG

kl. 09:00

Vietnamesisk messe

kl. 11:00

Høymesse

kl. 13:00

Tamilsk messe

kl. 15:00

Polsk messe

kl. 18:00

Engelsk messe

Mandag 9. april, 2. PÅSKEDAG

kl. 09:00.	Ingen messe
kl. 11:00	Høymesse
kl. 13:00	Vietnamesisk messe
kl. 18:00	Engelsk messe.

Marias Minde

Søndag 1. april, PALMESØNDAG

kl.10:00	Høymesse
----------	----------

Torsdag 5. april, SKJÆRTORSDAG

kl. 18:00	Messe til minne om innstiftelsen av Eukaristien
-----------	---

Fredag 6. april, LANGFREDAG

kl. 15:00	Langfredagsgudstjeneste
-----------	-------------------------

Lørdag 7. april, PÅSKEAFTEN

kl. 18:00	Påskennattsliturgi
-----------	--------------------

Søndag, 8. april, 1. PÅSKEDAG

kl. 10:00	Høymesse
-----------	----------

Mandag, 9. april, 2. PÅSKEDAG

kl. 10:00	Høymesse
-----------	----------

St. Sunniva kapell, Florida

Torsdag 5. april, SKJÆRTORSDAG

kl. 18:00	Tamilsk messe
-----------	---------------

Lørdag, 7. april, PÅSKEAFTEN

kl. 21:00	Vietnamesisk påskennattsliturgi
-----------	---------------------------------

St. Olavs kapell på Voss

NB! Palmesøndag Ingen messe.

Torsdag 5. april, SKJÆRTORSDAG

kl. 18:00	Messe til minne om innstiftelsen av Eukaristien
-----------	---

Fredag 6. april, LANGFREDAG

kl. 17:00	Langfredagsgudstjeneste
-----------	-------------------------

Lørdag 7. april, PÅSKEAFTEN

kl. 19:00	Påskennattsliturgi
-----------	--------------------

Søndag 8. april, 1. PÅSKEDAG

kl. 11:00	Høymesse
-----------	----------

Mandag 9. april, 2. PÅSKEDAG kl. 11:00 Høymesse

Messer i Sogn og Fjordane – se side 17.

Pilegrimer fra Bergen i pavenes fotspor

I vinterferien reiste Dom Lukas med en gruppe pilegrimer fra St. Paul menighet til Polen for å gå i fotsporene til både pave Benedikt XVI og Johannes Paul II. Noen av deltakerne har sendt Menighetsbladet dette reisebrevet. Fotograf: Martin Melly.

SOM PAVEN landet vi på flyplassen i Kraków. Vårt hovedpilegrimsmål og tilfluktsted var Lagiewniki – et kloster og helligdommen av den Guddommelige barm-

hertighet. Der ble vi bedre kjent med budskapet til Den hellige Faustina, vi kunne be sammen med andre pilegrimer og reflektere over vår egen tro og religiøs praksis. Turen var opprinnelig

tenkt for ungdommer, men endte med at vi var en nokså representativ gruppe for vår menighet, men meget uforståelig for våre polske verter: femten personer fra en menighet i Norge, men fra

åtte nasjoner, og med en tysk prest fra Østerrike; den yngste bare 14 og den eldste en pensjonist. Vi trivdes utrolig godt, vi ble godt kjent og følte at det var godt å være sammen.

Grundig forberedt

Vi hadde forberedt oss til turen siden november – gjennom møter med Dom Lukas hvor vi bad sammen, så film om pave Johannes Paul og om Maximilian Kolbe og først og fremst snakket om Søster Faustina og hennes budskap «Jesús, jeg stoler på deg» – budskapet om nødvendigheten av å stole på Guds kjærlighetsgjerninger i alle situasjoner. «For så høyt har Gud elsket verden, at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortaapt, men ha evig liv.» (Joh 3, 16). I Rosenkransen til Den hellige miskunn ber vi «For Hans smertefulle lidelses skyld, forbarm deg over oss og over hele verden». Dette er sterkt, dette er alvor! «Korset er som et tegn på den evige kjærligheten, som plastres over de vondeste sår i vårt liv» (som det står i Encyclica *Dives et Misericordia*)

Wadowice

Siden vi skulle følge begge pavene, besøkte vi Johannes Paul IIs hjemby Wadowice og selve Kraków hvor han studerte og tjenestegjorde som prest, biskop og erkebiskop. Alle var enige om at Wadowice gjorde et veldig stort inntrykk på oss. Etter å ha sett hvor lille Karol ble født og vokst opp, hvor hyggelig og folkelig denne byen også er i dag, ble det klart for oss at dette påvirket den unge Wojtyła, at dette var kilden til hans styrke og hans smil. Som han selv sa: «Alt begynte i Wadowice». Vi følte også at det var veldig spesielt å be i basilikaen i Wadowice, vi følte nærheten av paven og av pater Pio, hvis relikvie finnes i alteret hvor vi feiret messen.

I Kraków feiret Dom Lukas messe for oss også i Corpus Christi-kirken, som tilhører kanniker siden 1300-tallet. Og siden den ligger bare et steinkast fra den gamle jødiske bydelen, hadde vi også anledning til å besøke en synagoge.

Auschwitz

Det var viktig å reise til Auschwitz hvor nesten 1,5 million mennesker ble utryddet og hvor de to helgenene – Maximilian Kolbe og Edith Stein led martyrdøden, og hvor betydningen av Guds barmhjertighet er innlysende. Som pave Johannes Paul sa i *Lagiewniki* i 2002: «Verden trenger barmhjertighet, verden trenger miskunn. Der hatet og ønsker om hevn rår, hvor krig bringer lidelser og død for de uskyldige, der er barmhjertighetens nåde nødvendig for å skape fred i menneskets hjerter og i verden. Hver gang det mangler respekt for livet og for menneskets verdighet, der trenger vi Guds barmhjertige kjærlighet. Gjennom denne kjærligheten er vi i stand til å se den enorme, ubeskrivelige verdien av hvert menneske. Barmhjertighet er nødvendig for at urettferdighet tar slutt i sannhetens lys.»

Lagiewniki

Lagiewniki er et stort sted – det store gamle klosteret med søstrenes kapell hvor den hellige Faustina er gravlagt, den enorme nye basilikaen med tre kapeller under hovedkirken og et spesielt kapell for evig tilbedelse av Kristi legeme. Og et pilegrimshus – et moderne overnattingssted. Vi hadde morgenbønn i kapellet, messe enten for oss selv eller sammen med andre pilegrimer –

Martin Mellas fotominner fra Auschwitz

på polsk, og samtaler og kveldbønn på pilegrimshuset. Det var særlig flott å kunne delta i vesper og messen i den hellige Faustinas kapell. Så mange søstre og noviser på et sted er det ikke ofte man får se! Der kunne vi se klart hvor viktig det er å ha søstre!

Oppløftende

Men uansett i hvilken kirke vi var i, slo det oss mest at vi følte oss hjemme med en gang. Det var så oppløftende å føle nærheten til de polske troende. Det var befriende å se folk som er deltakende og ydmyke, folk som rett og slett har «kirkeskikk» – de vet at de kommer inn i Guds hus. De kneler og ber, de er stille under og etter messe. Og denne stillheten gir ro til bønn. Til og med

barn klarer det. Det kommer helt naturlig – du føler at de kommer fordi de virkelig ønsker å være der.

Vi kommer tilbake styrket i vår katolske identitet og med mange inntrykk og ideer til vår menighet. Og en del «ting», som vi fikk tid til å kjøpe den siste dagen. Vi kan anbefale Lagiewniki som et reisemål også for de som måtte ønske å reise alene – vi sov godt, vi fikk masse god mat og veien med trikken til Kraków sentrum var lettvin.

Og helt til slutt: Tusen takk til vår pilegrimsprest Dom Lukas for alt han gjorde i forberedelsestiden og under selve turen.

Som en av våre yngste pilegrimer utrykte det – det var kult!

PILEGRIMER

MESSETEKSTER

Lesninger uke 9 – uke 21 2004, år C (II) messebok

25.02 Joel 2,12-18	Askeonsdag (faste og abstinens) 2 Kor 5,20 - 6,2	s. 113 Matt 6,1-6.16-18
29.02 5 Mos 26,4-10	1. søndag i fasten Rom 10,8-13	s.122 Luk 4,1-13
07.03 1 Mos 15,5-12.17-18	2. søndag i fasten Fil 3,17 - 4,1	s. 129 Luk 9,28b-36
14.03 2 Mos 3,1-8a.13-15	3. søndag i fasten 1 Kor 10,1-6.10-12	s. 138 Luk 13,1-9
19.03 2 Sam 7,4-5a.12-14a.16	Den hellige Josef Rom 4,13.16-18.22	s. 662 Matt 1,16.18-21.24a
25.03 Jes 43,16-21	5. søndag i fasten Fil 3,8-14	s. 157 Joh 8,1-11
26.03 Jes 7,10-14	Herrens bebudelse Hebr 10,4-10	s. 664 Luk 1,26-38
01.04 Palmevigsel: Luk 19,28-40	Palmesøndag Messe: Jes 50,4-7	s. 164 Fil 2,6-11 Luk 22,14-23,56
05.04 2 Mos 12,1-8.11-14	Skjærtorsdag 1 Kor 11,23-26	s. 191 Joh 13,1-15
06.04 Jes 52,13 - 53,12	Langfredag (faste og abstinens) Hebr 4,14-16; 5,7-9	s. 198 Joh 18,1 - 19,42
07.04 1 Mos 1,1 - 2,2 Jes 55,1-11 Rom 6,3-11	Påskevigilien 1 Mos 22,1-18 2 Mos 14,15 - 15,1 Bar 3,9-15.32; 4,4 Luk 24,1-12	s. 221 Jes 54,5-14 Esek 36,16-17a.18-28

08.04 Apg 10,34a.37-43	Påskesøndag Kol 3,1-4	s. 253 Joh 20,1-9
09.04 Apg 2,14.22-32	Mandag i påskeoktaven	Matt 28,8-15
15.04 Apg 5,12-16	2. søndag i påsketiden Åp 1,9-11a.12-13.17-19	s. 261 Joh 20,19-31
22.04 Apg 5,27b-32.40b-41	3. søndag i påsketiden Åp 5,11-14	s. 268 Joh 21,1-19
29.04 Apg 13,14.43-52	4. søndag i påsketiden (kallssøndag) Åp 7, 9.14b-17	s. 276 Joh 10,27-30
06.05 Apg 14,21b-27	5. søndag i påsketiden Åp 21,1-5a	s. 282 Joh 13,31-33a.34-35
13.05 Apg 15,1-2.22-29	6. søndag i påsketiden Åp 21,10-14.22-23	s. 288 Joh 14,23-29
17.05 Apg 1,1-11	Kristi Himmelfart Hebr 9,24-28; 10,19-23	s. 293 Luk 24,46-53
20.05 Apg 7,55-60	7. søndag i påsketiden Åp 22,12-14.16-17.20	s. 302 Joh 17,20-26
27.05 Apg 2,1-11	Pinsedag Rom 8,8-17	s.315 Joh 20,19-23
03.06 Ordsp 8,22-31	Den hellige Treenighet Rom 5,1-5	s. 323 Joh 16,12-15
10.06 1 Mos 14,18-20	Festen for Kristi legeme og blod 1 Kor 11,23-26	s. 330 Luk 9,11b-17

Messer i Sogn og Fjordane

9. april, 2. PÅSKEDAG kl. 13:00 Messe i Førde kl. 17:00 Messe i Florø kirke
 Lørdag 14. april kl. 8 - 21 Filippinsk trosseminar i Førde
 Søndag 15. april kl. 8 - 18 Filippinsk trosseminar forts. kl. 15:30 Messe

Sykesalvingens betydning

I menighetsbladet St. Ansgarnytt nr. 1 2007 har pater Heinz-Josef Catrein skrevet om sykesalvingens betydning. Vi gjengir her et utdrag av hans artikkel.

SYKESALVINGEN er et av Kirkens syv sakramenter. I en lang historisk periode ble den gjerne kalt «den siste olje» og oppfattet som et slags dødssakrament. Den som mottok det, skulle etter alt å dømme snart dø, og det ble et signal om dette for de pårørende og andre som kjente vedkommende. Familien ventet gjerne så lenge som mulig med å tilkalle presten, for ikke å skremme pasienten i utide.

Den riktige betegnelsen er imidlertid «de sykes salving» eller «sykesalvingen», og det er et helbredelsessakrament, ikke et dødssakrament. Det har sin begrunnelse i Det nye testamente, i Jakobs brev, 5,14-15: «Og er det en som er syk, må han kalle til seg Kirkens presbytere; de skal be over ham og salve ham med olje i Herrens navn. Da skal bønnen, bedt i tro, frelse den syke, og Herren skal reise ham opp igjen. Og er han skyldig i noen synd, skal den bli ham tilgitt.»

Jakobs brev legger ikke noe skjul på at man mottar sykesalvingen for å bli frisk igjen eller for å oppnå bedring og lindring av ens lidelser. Det hele er altså en helbredelsesgudstjeneste, for styrke og utholdenhet i en krisesituasjon.

Et menneske som er alvorlig eller

livstruende syk har mange behov. Vi er fristet til å sette den medisinske hjelpen i første rekke, men vi burde ikke glemme at et sykt menneske trenger omsorg og nestekjærlighet. Når pårørende og venner møtes rundt sykesengen, ikke bare for å snakke, men også for å be i fellesskap, er dette et stort og viktig tegn på solidaritet og kjærlighet. Når kroppen lider, da lider også sjelen. En alvorlig sykdom kaster mange mennesker ut i en alvorlig krise. De synes at livet blir meningsløst.

Sykesalvingen retter blikket vårt mot Jesus Kristus. Han viser oss at livets lykke ikke er avhengig av en sunn, uskadet, bortskjemt kropp. Livets lykke oppleves ved å elske. Det var spesielt de syke og lidende som vant hans oppmerksomhet.

Bibelen sier også meget klart at syndstilgivelse er et avgjørende element i enhver helbredelsesprosess. Ofte hører vi i forbindelse med Jesu helbredelser: «Dine synder er tilgitt». Det samme opplever den som mottar sykesalvingens sakrament. Vi kan sammenfatte det slik: Sykesalvingen er til kroppens helbredelse, sjelens styrking og syndenes forlatelse.

Hvem kan motta sakramentet?

Mottagere av sakramentet er mennesker som er akutt eller kronisk syke. Det kan også være de som er plaget og sterkt svekket av handikap eller alder. Det er heller ikke dumt å motta sakramentet rett før en stor og viktig opera-

sjon. Bare unntaksvis er sykesalvingens sakrament også den siste oljen. Det kan være tilfellet når et menneske plutselig blir rammet av en alvorlig sykdom, for

eksempel hjerteinfarkt eller slag. Man bør tilkalle presten (også om natten), selv om vedkommende har mistet bevisstheten. Det samme gjelder etter en alvorlig ulykke. Sykehusene åpner alltid dørene for prestene i en slik situasjon, og personalet er alltid hjelpsomt når man vil tilkalle en prest.

Når sykesalvingen ikke er det egentlige dødssakramentet, hva skal man da gjøre i dødens nærhet? Den kristne tradisjon anbefaler at man skriver og mottar den hellige kommunion så lenge det er mulig. Den hellige kommunion kalles i denne sammenheng gjerne «vandringsbrød» (latin *viaticum*). Det skal styrke oss på den siste reisen ut av denne verden. Meget ofte er også sykesalvingen en del av den kristne død, fordi kroppen svikter jo på mange måter.

Ny vietnamesisk prest i menigheten

Etter lang tid uten en egen vietnamesisk sjelesørger kan menighetens vietnamesere og alle andre glede seg over at vi har fått en ny vietnamesisk prest i St. Paul menighet.

Pastor Tien Quang Dang ble født den 8. november 1958 i Hue i Vietnam som femte barn i en søskenflokk på 10. Under ikke helt enkle forhold fikk han studere teologi og kunne prestevies i 1997. År 2000 ble han sendt til Roma for videre studier i bibelteologi og bibelvitenskap. Han var her til 2006 da han kom til Norge og i desember samme år til Ber-

gen. Her lærer han norsk og gjør store fremskritt. Han feirer allerede den hellige messe på norsk i tillegg til vietnamesisk og engelsk. I tillegg snakker p. Tien også fransk. Det kan bli nyttig, fordi ingen andre av de geistlige her behersker dette språket. Med tiden tror jeg også vi skal få mye glede av hans bibelkunnskaper.

Vi er veldig glade for å kunne ønske p. Tien velkommen til Bergen og St. Paul menighet og håper på en fruktbar tid for oss alle.

Dom Alois

*Uten at dere vender om og bli som et barn,
kommer dere ikke inn i himmelriket. (Matt 18,3)*

Nøkkelen til himmelriket

TIDLIG PÅ SOMMEREN åtte år tilbake var jeg nybakt mor til gutt nummer to. Det var et lite spedbarn med mageknip og etter hvert kronisk ørebetennelse. Dette førte til hyppig amming og en god del nattevåk. I denne perioden fikk jeg jevnlig besøk av en venn, en pensjonert prest i Den norske kirke. Det var ikke alltid like lett å finne smutthull for sammenhengende samtaler med ham når den lille stadig krevde sitt. En dag var det ekstra ille.

Presten satt stille i sofaen og observerte mine nervøse og desperate forsøk på å roe det gråtende barnet. Da det endelig lyktes og den lille sov i armene mine, vendte jeg meg mot min ventende gjest. Han holdt om Bibelen og sa at han gjerne ville lese noe for meg.

*Herre, mitt hjerte
er ikke hovmodig,
mine øyne ikke stolte.
Jeg gir meg ikke av med slikt
som er for stort og underfullt
for meg.
Nei jeg har brakt min sjel til ro
og gjort den ganske stille,
som et lite barn hos sin mor
når det har stilt sin tørst;
slik er min sjel i meg.
Vent på Herren, Israel,
fra nå og til evig tid!*

Foto: MARTIN MELLY

Artikkelforfatteren Anne Samuelsen.

Denne vakre gaven, Davids salme 131 har fulgt meg siden. I dag ser jeg at den rommet, og fremdeles rommer, alt jeg trenger for å kunne ta meg av de oppgaver og krav som blir stilt til meg. Den ber meg, slik jeg også kunne se da, og som jeg selv prøvde å gjøre for mitt barn; om å roe min egen sjel, om å vente på Herren og legge fra meg alt som var for stort og uoversiktlig for meg – og om å øve seg på å gjøre slik Jesus i alle de tre synoptiske evangeliene oppfordrer oss til: Å bli som et barn (Matt 18,3, Mark 10,15 Luk 18,17).

Her hersker ingen tvil om at Barnet og dypest sett Jesusbarnet er nøkkelen til himmelriket.

«Søk en beleilig tid til å være alene med deg selv og tenk ofte over Guds store velgjerninger..... Ingen kan trygt tre fram offentlig uten den som gjerne kan være alene med seg selv. Ingen kan trygt tale uten den som gjerne tier....»

(Thomas à Kempis bok, 1 kap 20)

Meditasjon

Jeg hadde i flere år øvet meg på å sitte stille, eller meditere som det het i den New Age-settingen mine søken hadde ført meg ut i. Jeg hadde sittet stille hver dag i flere år, for å roe min sjel og tømme meg for all den unødvendige angst, smerte og bekymring som jeg hadde lastet inn i mitt liv. Ennå visste jeg ikke hvem jeg ventet på. Det var denne pressten som en gang på midten av 1990-tallet åpnet dørene for meg til Kirkens store skattkammer og omdefinerte min praksis til det som Wilfrid Stinissen kaller kristen dypmeditasjon. En teknikk som leder inn mot den indre bønne eller kontemplasjon som har slike dype røtter i karmelittisk spiritualitet (Stinissen 1994).

Teknikken er så enkel at det kan virke latterlig og samtidig så krevende at mange velger å tenke at dette ikke er noe å sløse bort tiden med. Den består i å sitte i en avslappet, men reist sittestilling og puste dypt og rolig; i vår katolske sammenheng gjerne foran tabernaklet eller i sakramentstilbedelse, men like gjerne hjemme i vårt lønnkammer foran et ikon, bilde av Jesus eller et tent stearinlys. Man kan ha øynene lukket eller åpne og det eneste som er viktig, er at man lover Herren å besøke ham slik en halvtime eller to hver dag.

«Jeg vil høre hva Gud, Herren, sier. (Sal. 85,9) Salig den sjel som hører Herren tale i sitt indre og får trøstens ord fra ham. Salige er de ører som hører den guddommelige hvisking og som stenger ørene for all surring fra denne verden.» (Ibid. bok 3 kap.1)

Slik ble jeg ledet til Kirken

Da det stormet i mitt liv som verst, var det en stor støtte å ha en slik roet prestevenn som med jevne mellomrom kunne fortelle meg at jo, det var viktig å holde på disse halvtimene mine, selv om jeg opplevde det motsatte av det som var hensikten, rotet fløt og søvnen ville ta sitt og tanker og bekymringer ville ingen ende ta. De fleste som prøver å tømme vår sjel for unødig aktivitet, og bli som et barn, opplever nemlig det motsatte.

Så snart vi setter oss ned, raser tanker og meninger og gjerne smertefulle minner og følelser rundt i oss som i et eneste kaos. Jeg satt nok i et slikt kaos ganske lenge, men med noen små, nådefylte øyeblikk her og der, hvor Gud fortalte meg at salme 131 ikke var ren utopi. Det var i denne stillheten at jeg ble ledet til Kirken.

«Herren: Mitt barn! La meg gjøre med deg som jeg vil, for jeg vet hva som er best for deg. Sjelen: Herre, du har rett! Din omsorg for meg er større enn den omsorg jeg har for meg selv. Hvis jeg ikke stoler på deg har jeg ingen fast grunn å stå på. Gjør med meg det du vil, for det kan ikke annet enn å være godt.» (Ibid bok 3 kap.17)

Fortsetter neste side

Nøkkelen til himmelriket

Artikkelen starter side 16

Det jeg ikke så den gangen, og som først nå etter samtale med en søster i Karmel ser, er at nøkkelen, det som kommer forut for denne freden, ikke bare er en vilje hos meg til å stoppe opp i hverdagen i bønn, men å fokusere i langt større grad på den første setningen i salmen: at både hjerte og øyne skal være ydmyke foran Gud. Dette kan skje i bønningen, når vi i dypet kan erkjenne vår menneskelighet og Guds uendelige storhet, annerledeshet – og ikke minst kjærlighet.

- BØKER [Katolsk litteratur fra inn- og utland - Vi har også Kirkens bøker; Katekismen, salme-, bønne- og messebok etc.]
- IKONER [i mange utførelser og prisklasser]
- ROSENKRANSER • KRUSIFIKSER
- GAVEARTIKLER FOR ULIKE DAGER
- KLOSTERPRODUKTER [Hudpleie]
- KIRKEMUSIKK [Bergens beste utvalg i fig kunder]

SE DELER AV UTVALGET PÅ:
www.bokladen.no

Sta. Sunniva Boklade
ØKUMENISK BOKHANDEL

Marken 18: man-fre 10-16 (18) • lør 11-15
tlf. 55 32 97 49 • post@bokladen.no

En prøvestein

Men den virkelige prøvesteinen er når vi skal leve dette ut i hverdagen, når vi langsomt og gjennom stadig å repetere disse velsignende Guds ord – som barnet skal lære lydighet overfor Gud gjennom mennesker som er satt til å ha innflytelse på oss. Vi skal forvandles og glede oss over «å sette alle andre høyere enn meg selv og å erkjenne Kristus i hans menneskelighet i hvert enkelt menneske» Kristi menneskelighet som er den trange porten hvorigjennom Gud åpenbarer for oss «hans rikes hemmeligheter» (karmelittsøster). Dette er det store mysterium, og som jeg aner at jeg vil bruke lang tid på å trenge inn i. Den Guds lovprisning og tilbedelse som for eksempel den salige Elisabeth av Treenigheten levde sitt trosliv i, skal renne over fra Kilden og ut i våre liv. Den har sin forankring i bønningen, men leves og formes i livets stadige utfordringer og i de medmenneskelige kontakter hvor man såres og sårer, tilgir og tilgis.

«Det sanne lys, det som opplyser hvert menneske, kom selv til verden. Han var i verden, og ved ham er verden blitt til; men verden kjente ham ikke. Det var til sitt eget han kom, og hans eget tok ikke imot ham. Men de som tok imot ham, dem gav han evnen til å bli Guds barn...» (Joh 1, 9-11)

Bare et fåtall av kristne er kallet til et lukket klosterliv i kontemplasjon, men alle kristne er kallet til å kontempler Kristi ansikt! Og det er mange veier dit. Noen klarer ikke å sitte i stillhet, men

de kan for eksempel be rosenkransen, andre igjen føler at de ikke kan be, men de kan lese en tekst enten fra Bibelen eller annen oppbyggelig litteratur. Alle kan vi love vår Herre tid og oppmerksomhet.

Det er Julen som er tiden for å kontemplere Kristi spedbarnsansikt. For meg er den tiden så travel og full av uro og andres forventninger, at jeg ikke synes jeg får fordypet meg nok i dette. Det var derfor en stor glede for meg da en søster i troen fortalte meg at hun alltid startet dagen med å «holde» Jesusbarnet i sine armer. Det kan jeg også gjøre.

De som har sett et nyfødt barns blikk, beretter ofte om at det er som om de kan se inn i evigheten. Mon tro hva man får se om man lar blikket møte Jesusbarnet?

ANNE SAMUELSEN

Uvitenhet den verste fiende

Vår kristne identitet krever av oss at vi stadig prøver å trene oss selv mer og mer grundig, siden uvitenhet er vår religions verste fiende. Hvordan kan vi gjøre krav på virkelig å elske Kristus, hvis vi ikke er engasjert i å ville kjenne Ham bedre?

Trening og åndelig liv! Disse to tingene er uadskillelige for enhver som har som mål å leve et liv som kristen – virkelig opptatt av å være med på å forme og bygge opp et mer rettferdig og broderlig samfunn. Dersom dere ønsker å være trofaste i dagliglivet overfor Guds krav og menneskehetens og historiens forventninger, må dere stadig søke næring i Guds ord og sakramentene, «slik at Kristi ord får rikelig plass hos dere» (jfr Kol 3,16).

PAVE JOHANNES PAUL II

St. Paul menighets nye nettsider

Her kan du finne:

Nyheter

Nyttig informasjon

Navn og adresser fra menigheten

Vakker kormusikk

Menighetsbladet

Bildearkiver

Portal til andre ressurser

GÅ til <http://bergen.katolsk.no/> for en vakker opplevelse

B-Postabonnement

Returadresse: ST. PAUL KIRKE
Nygårdsgaten 3, 5015 BERGEN

Ved flytting, husk å melde adresseforandring! Ettersom det ikke sendes varig adresseforandring, men sendes tilbake til avsender med opplysning om den nye adressen.

Sognekantoret menighetssekretæren telefon 55 21 59 50

Sogneprest Dom Alois Arnstein Brodersen Can. Reg.

Telefon i Parkveien 55 30 80 21 • mobiltelefon 48 27 72 82

Pater **Jagath Premanath Gunapala** O.M.I.

Telefon 55 21 59 68 • mobil 41 46 87 40

Dom Lukas Lorf-Wollesen Can. Reg. Mobiltelefon.: 97 60 53 27

Fader Tien Dang Telefon kontor 55 21 59 69 • privat 55 21 59 65

Diakon **Gunnar Wicklund-Hansen** 55 21 59 55 • p. 55 96 13 24

Diakon **Henrik von Achen** arbeid 55 58 31 20 • privat 55 16 27 38

St. Paul skole telefon 55 21 59 00

Vaktmester **Paul Nguyen** tlf. 55 21 59 50 • mobiltelefon 90 98 2092

Søstrene **Marias Minde** telefon 55 55 99 60

Missionaries of Charity–**Mor Teresa-søstrene**–telefon 55 21 59 70

Søstrene **Voss** telefon 56 51 25 10

Sparebanken Vest: 3624.07.60031